Quelle: https://manuscripta.at/?ID=979
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

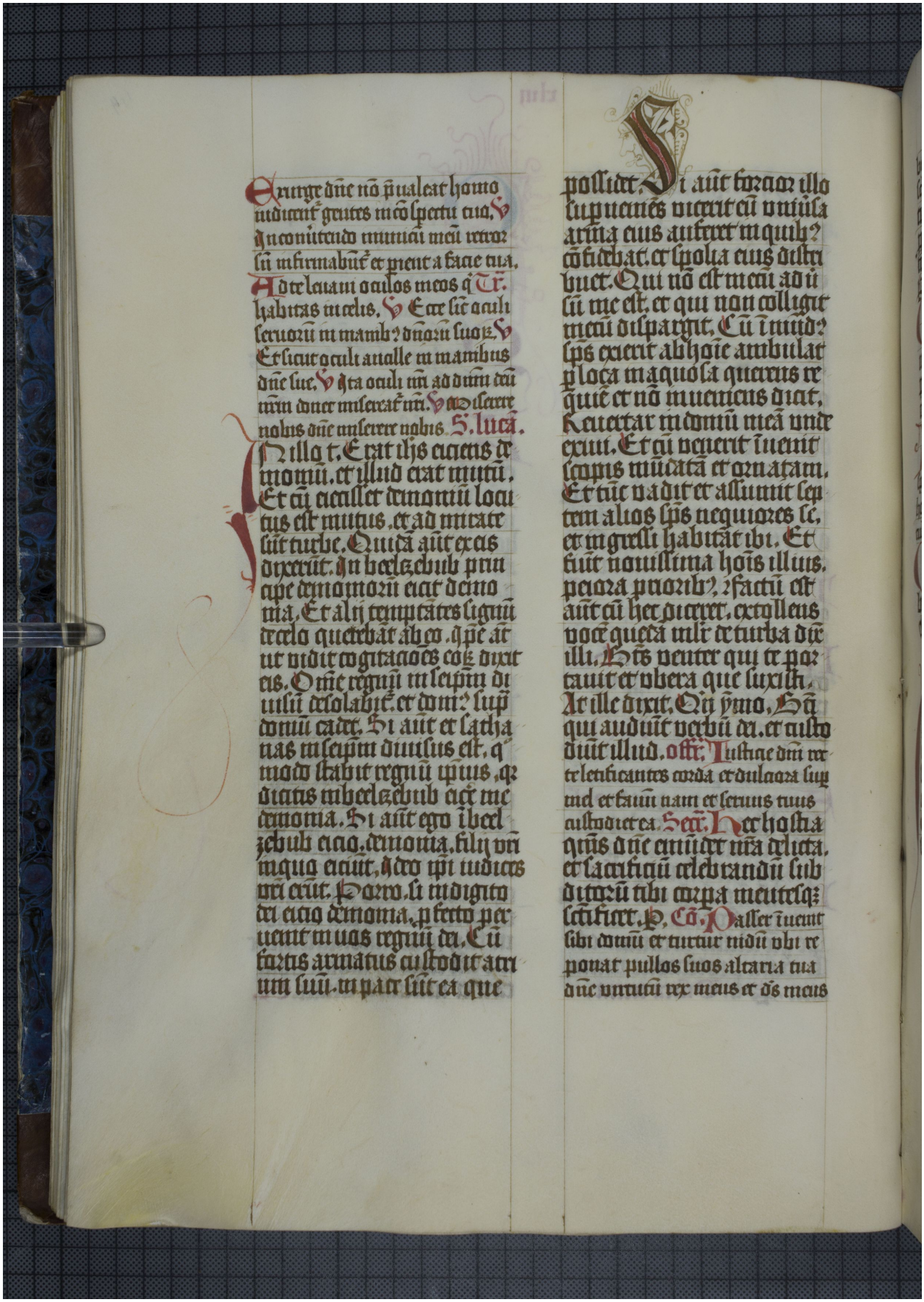

Exurge dñe nõ p̃valeat homo
iudicent̃ gentes in cõspectu tuo. ℣
Ponе domine legem mihi tuam
si in firmabit̃ et pcient a via tua.
Ad te leuaui oculos meos q̃ Tr.
habitas in celis. ℣ Ecce sic oculi
seruorũ in manib? dñorũ suorũ. ℣
Et sicut oculi ancille in manibus
dñe sue. ℣ Ita oculi nri ad dñm dũ
nrm donec misereat nri. ℣ Miserere
nobis dñe miserere nobis. S. Lucã.
In illo t. Erat iljs eiciens de
monũ. et illud erat mutũ.
Et cũ eiecisset demonũ loqu
tus est mutus. et admirate
sunt turbe. Quidã aũt ex eis
dixerũt. In beelzebub prin
cipe demoniorũ eiicit demo
nia. Et alij temptãtes signũ
de celo querebãt ab eo. Qui ãt
ut viderit cogitationes eorũ dixit
eis. Omne regnũ in seipsũ di
visũ desolabit̃. et domus super
domũ cadit. Si aũt et satha
nas in seipsũ diuisus est. q̃
modo stabit regnũ eius. qꝛ
dicitis me in beelzebub eiicere de
monia. Si aũt ego in beel
zebub eiicio demonia. filij vri
in quo eiicũt. Ideo ipi iudices
vri erũt. Porro si in digito
dei eiicio demonia. profecto pe
uenit in uos regnũ dei. Cũ
fortis armatus custodit atri
um suũ. in pace sunt ea que
possidet. Si aũt fortior illo
superueniens vicerit eũ vniũsa
rmũ eius auferet in quib?
cõfidebat. et spolia eius distri
buet. Qui nõ est mecũ adu
sũ me est. et qui non colligit
mecũ dispergit. Cũ immũd?
spꝰ exierit ab hoie ambulat
per loca inaquosa querens re
quiẽ et nõ inueniens dicit.
Reuertar in domũ meã vnde
exiui. Et cũ venerit inuenit
scopis mũdatã et ornatam.
Et tũc vadit et assumit sep
tem alios spꝰ nequiores se.
et ingressi habitãt ibi. Et
fiũt nouissima hois illius
peiora prioribꝰ. Factũ est
aũt cũ hec diceret. extollens
vocẽ quedã mlr de turba dixit
illi. Beatus venter qui te por
tauit et vbera que suxisti.
At ille dixit. Qui ymo. Beati
qui audiũt verbũ dei. et custo
diũt illud. offr. Iustitiae dñi re
ctes letificantes corda et diuitiae sup
nae et fratũ nam et seruus tuus
custodiet ea. Secr. Hec hostia
quãs dñe annũtiat nãa delicta.
et sacrificiũ celebrandũ sub
dictorũ tibi corpa mentesq̃
sanctificet. ℣. Cõ. Dabit̃ iucunt
tibi domũ et turtur nidũ vbi re
ponat pullos suos altaria tua
dñe virtutũ rex meus et ds meus